

ΕΤΟΣ 62ον

3 Αυγούστου 2014

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 31 (3192)

Η ΑΛΗΘΙΝΗ ΠΕΙΝΑ ΚΑΙ ΔΙΨΑ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟ ΓΙΑ ΧΡΙΣΤΟ

Γιά τόν ποληλαπλησιασμό από τόν Χριστό τῶν ἄρτων καί τῶν ιχθύων στήν ὑπαιθρο, πού εἶχε σάν ἀποτέλεσμα νά χορτασθεῖ μέγα πλῆθος ἀνθρώπων, μᾶς μιλάει ἡ σημερινή εὐαγγελική περικοπή, ἀγαπητοί ἀδελφοί.

Τά «μαθηματικά» τῆς χάριτος

Ἐνῶ μέ μαθηματικό τρόπο σκεπτόμενοι γνωρίζουμε ὅτι ἡ πρόσθεση τοῦ ἐντε καί τοῦ δύο μᾶς κάνουν ἑπτά, ἐδῶ παρουσιάζεται τό ὑπέρλογο καί παράδοξο νά μᾶς κάνουν... κάμποσες χιλιάδες καί νά ἔχουμε καί περίσσευμα!

Πραγματικά ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ ὑπακούει σέ δικά της μαθηματικά, προσθέτοντας, ἀφαιρώντας, ποληλαπλησιάζοντας καί διαιρώντας μέ δικό της τρόπο: προσθέτει πιστούς στό ποίμνιο, ἀφαιρεῖ τά καλύμματα τῶν παθῶν μας, ποληλαπλησιάζει τά χαρίσματα καί διαιρεῖ τόν ἄνθρωπο σέ πρό Χριστοῦ καί μετά Χριστόν, μέ τρόπο ὥστε ὁ Κύριος νά γίνεται ὁ νοηματικός ἄξονας τῆς προσωπικῆς του ιστορίας, ἀκριβέστερα ὁ Χριστός τέμνει ὡς Φῶς τό σκότος τῆς ζωῆς του. Φωτίζει τό ἔρεβος καί τοποθετεῖ τόν ἄνθρωπο πάνω στή σωστή τροχιά.

Πρόσθεση

Ὁ Κύριος ἔστειλε τοὺς μαθητές Του σέ ὅλα τά ἔθνη μέ σκοπό νά βαπτίζουν τοὺς καινούριους Χριστιανούς καί νά τοὺς διδάσκουν ὅλα ὅσα κι ἐκεῖνοι εἶχαν διδαχθεῖ, δεῖ καί ἀκούσει ἀπό τόν Κύριο. Φεύγοντας σωματικά ἀπό τή γῆ ὁ Χριστός, ἄφησε μιά κοινότητα, τοὺς μαθητές Του καί τοὺς πιστούς, οἱ ὁποῖοι καθημερινά αὐξάνονταν καί αὐξάνονται μέχρι σήμερα καί μέχρι συντελείας τῶν αἰῶνων. Ἡ κοινότητα αὐτή εἶναι ἡ Ἐκκλησία, τήν ὁποία ὁ Χριστός ἀναγνωρίζει σάν σῶμα Του, ἡ δέ Ἐκκλησία ἀναγνωρίζει τόν Κύριο σάν κεφαλή Της. Τό σῶμα αὐτό προσθέτει, δηλαδή προσλαμβάνει καί ἐντάσσει μέσα Του τοὺς νέους πιστούς «ἄχρι τοῦ νῦν καί ἔσαεί».

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. ιδ' 14-22)

Τὸ θαῦμα τοῦ χορτασμοῦ τῶν πέντε χιλιάδων

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ, εἶδεν ὁ Ἰησοῦς πολὺν ὄχλον, καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐθεράπευσε τοὺς ἀρρώστους αὐτῶν. Ὀψίας δὲ γενομένης, προσῆλθον αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· Ἐρημὸς ἐστὶν ὁ τόπος, καὶ ἡ ὥρα ἤδη παρήλθεν· ἀπόλυσον τοὺς ὄχλους, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κώμας, ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς βρώματα. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ χρειαν ἔχουσιν ἀπελθεῖν· δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. Οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ· Οὐκ ἔχομεν ὧδε, εἰ μὴ πέντε ἄρτους καὶ δύο ἰχθύας. Ὁ δὲ εἶπε· Φέρετέ μοι αὐτοὺς ὧδε. Καὶ κελεύσας τοὺς ὄχλους ἀνακλιθῆναι ἐπὶ τοὺς χόρτους, καὶ λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανόν, εὐλόγησε· καὶ κλάσας, ἔδωκε τοῖς Μαθηταῖς τοὺς ἄρτους, οἱ δὲ Μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις. Καὶ ἔφαγον πάντες, καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ ἦσαν τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων, δώδεκα κοφίνους πλήρεις. Οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν ἄνδρες ὡσεὶ πεντακισχίλιοι, χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων. Καὶ εὐθέως ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς Μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον, καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν, ἕως οὗ ἀπολύσει τοὺς ὄχλους.

Ἀφαίρεση

Ἀγωνιζόμενος ὁ πιστὸς μέσα στό σκάμμα τῆς Ἐκκλησίας, μέ τό χρόνο ἀνακαλύπτει, ἢ μᾶλλον τοῦ ἀποκαλύπτεται ἀπό τή θεία Χάρη, ἡ ἄθλια κατάσταση τῆς ψυχῆς του, ἡ δραματική κατάσταση πού ἔχουν δημιουργήσει μέσα του οἱ ἐπιθυμίες, οἱ χρονίζοντες λογισμοί καί τά πάθη του. Ἀφαιροῦνται οἱ καλύπτες τῶν ψευδαισθήσεων καί παρατηρεῖ γυμνὸ τόν ἑαυτό του. Θρηνεῖ τήν κατάντια του, μέ θρῆνο γοερό, μέ ἐσωτερικά καί ἐξωτερικά δάκρυα, μέ κραυγές δυνατές πού σείουν τόν οὐρανὸ καί κάμπουν τό θεῖο ἔλεος. Τό πῦρ τῆς Χάριτος τῆς μετάνοίας διαπερνάει ὅλο του τό εἶναι. Σά νά «φοράει τή φλόγα τῆς ἀνατολῆς τῆς ψυχῆς του» (ιερομόναχος Συμεὼν ἐκ Περού).

Πολληπλησιασμός

Ἡ ταπείνωση πού ἀκολουθεῖ μετὰ ἀπό μία τέτοια μακρόχρονη προσευχή μετάνοίας, στολίζει τήν ψυχὴ μέ πλοῦτο χαρισμάτων, τά ὅποια ὁμως ὁ πιστὸς ἀναγνωρίζει ἐκ βάθους καρδίας ὅτι εἶναι τοῦ Χριστοῦ καί ὄχι δικὰ του καί μάλιστα αἰσθάνεται ὅτι αὐτά τά τάλαντα τοῦ δόθηκαν ἀπό τόν Χριστό, γιά νά ἀνακουφίζει, νά συμπληρώνει, νά ὠραῖζει, νά καλλῆνει, νά λαμπρύνει, νά μυρῶνει καί νά ραίνει μέ παρηγορία τόν πλησίον του. Ὅσο χρησιμοποιεῖ τά θεόδοτα δῶρα κατ' αὐτό τόν τρόπο, τόσο αἰσθάνεται ὅτι αὐτά πολληπλησιάζονται, γιά νά τὰ ξαναπροσφέρει στήν Ἐκκλησία, ἡ ὅποια ὡς ταμειοῦχος τῆς Χάριτος, τοῦ τὰ ἐπανεπιστρέφει πολληπλησιασμένα: αὐξηση κατὰ «γεωμετρικὴ πρόοδο» γιά νά μιλήσουμε μέ μαθηματικὸ τρόπο.

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκείνον τόν καιρόν, εἶδε ὁ Ἰησοῦς πολύν κόσμον καί τοὺς σπλαγχνίσθηκε καί ἐθεράπευσε τοὺς ἀρρώστους. Ὅταν δέ ἐβράδευσε, ἤλθαν σ' αὐτόν οἱ μαθηταί καί τοῦ εἶπαν, “Ὁ τόπος εἶναι ἔρημος καί ἡ ὥρα περασμένη· ἄφησε λοιπόν τόν κόσμον νά πάνε εἰς τὰ χωριά καί νά ἀγοράσουν διὰ τοὺς ἑαυτοὺς τῶν τροφίμα”. Ὁ δέ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε, “Δέν ἔχουν ἀνάγκη νά πάνε· δώστε τους σεῖς νά φάγουν”. Αὐτοί δέ τοῦ λέγουν, “Δέν ἔχομεν ἐδῶ παρά πέντε ψωμιά καί δύο ψάρια”. Ἐκεῖνος δέ εἶπε, “Φέρετέ μου τα ἐδῶ”. Καί ἀφοῦ διέταξε τόν κόσμον νά ξαπλώσῃ στό χορτάρι, ἐπῆρε τὰ πέντε ψωμιά καί τὰ δύο ψάρια καί ἀφοῦ ὕψωσε τὰ μάτια του εἰς τόν οὐρανόν, τὰ εὐλόγησε, τὰ ἔκοψε καί ἔδωκε εἰς τοὺς μαθητάς τὰ ψωμιά, οἱ δέ μαθηταί εἰς τόν κόσμον. Καί ἔφαγον ὅλοι καί ἐχόρτασαν καί ἐσῆκωσαν ὅ,τι ἐπερίσσεψε ἀπό τὰ κομμάτια, δώδεκα κοφίνια γεμῆτα Ἐκεῖνοι δέ πού ἔφαγαν ἦσαν πέντε χιλιάδες περίπου ἄνδρες ἐκτός τῶν γυναικῶν καί τῶν παιδιῶν. Καί ἀμέσως ὁ Ἰησοῦς ἀνάγκασε τοὺς μαθητάς νά μπουῖν εἰς τό πλοιάριον καί νά πάνε πρὶν ἀπ' αὐτόν εἰς τὴν ἀπέναντι ὄχθην, ἕως οὗτου διαλύσῃ τόν κόσμον.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Διαιρέση

Σέ ὄλη αὐτὴ τὴν πορεία, ὁ ὀρθόδοξος Χριστιανός, βιώνει ἢ πρέπει νά βιώνει ἓναν «εὐλογημένο δικασμό»: δέν ξεχνάει ποτέ ποιός ἦταν πρὶν γνωρίσει τόν Χριστό καί πῶς ὁ Χριστός τόν συνάντησε, ἀλλήλζοντας ἐκ βάθρων (ὄντολογικά) τῆ ζωῆ του. Αὐτὴ ἡ διχοτόμηση τόν βοηθεῖ νά μὴν παλινδρομήσῃ πρὸς τὴ γῆ τῶν Σοδόμων, διότι τόν καιρό τοῦ πνευματικοῦ πολέμου νιώθει μὲν πόσο φιληπίστροφα εἶναι τὰ πάθη καί οἱ ἀντίστοιχοι ἠλοισμοί του, ἀλλὰ καί πόσο σταθερά τόν κραταίει ὁ Χριστός.

Κέντρο: ἡ συμμετοχὴ στὰ σωστικά μυστήρια

Κέντρο ὅλης αὐτῆς τῆς πορείας ἀποτελεῖ ἡ συμμετοχὴ στὰ σωστικά μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας. Εἶναι ἀπαραίτητος ὁ πνευματικός πατέρας πού θά χειραγωγήσῃ τοὺς πιστοὺς στὴν κατὰ Θεοῦ ζωῆ, καί στὴν κατὰ τό δυνατὸ συχνότερη συμμετοχὴ τους στό μυστήριο τῶν μυστηρίων, τῆ θεία Εὐχαριστία. Πάνω στὴν ἅγια Τράπεζα κάθε ὀρθόδοξου Ναοῦ «χτυπάει ἡ καρδιά» τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Σώματος καί ἐξαποστέλλει τό ζωογόνο καί ζωοποιό Αἷμα σέ ὅλα τὰ μέλη τοῦ Σώματος. Ἐκεῖ ὁ πιστός ζεῖ οὐράνιες εὐλογίες, τρέφεται καί συναναστρέφεται μέ τόν Ἅρτο τῆς ζωῆς, ὁ Ὅποιος «μελίζεται, ἀλλ' οὐ διαμερίζεται, ἐσθίεται ἀλλ' οὐδέποτε δαπανᾶται», κατανοεῖ πλήρως τό θαῦμα τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῶν ἄρτων καί τῶν ἰχθύων ἀπό τόν Χριστό καί τὴ σημασία του πού εἶναι, ὄχι ἡ προσκόλλησις στὰ ὑλικά καί παρόντα, ἀλλὰ ἡ πνευματικὴ νοημα-

3 Αύγουστου 2014: ΚΥΡΙΑΚΗ Η΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ
Δαλμάτου, Φαύστου καί Ἰσαακίου ὀσίων. Θεοκλιτοῦς ὀσίας, Σαλώμης τῆς μυροφόρου,
Θεοδώρας τῆς ἐν Θεοσ/νίκῃ.
Ἦχος: βαρύς – Ἐωθινόν: Η΄ – Ἀπόστολος: Α΄ Κορ. α΄ 10-17 – Εὐαγγέλιον: Μαθθ. 1δ΄ 14-22.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 10 Αύγουστου, Θ΄ Ματθαίου.
Ἀπόστολος: Α΄ Κορ. γ΄ 9-17 – Εὐαγγέλιον: Μαθθ. 1δ΄ 22-34.

τοδότηση καί τοῦ παρόντος καί τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν, ἀπό τόν ἄρτο τῆς ζωῆς. Γι' αὐτό καί στίς εὐχαριστιακές τοιχογραφίες τῶν κατακομβῶν στήν Ἰταλία, βλέπει κανεῖς καί τόν Ἰχθύ. Εἶναι γιατί ὁ χριστιανός κληητέχνης συνδέει τόν πραγματικό χορτασμό τοῦ ἀνθρώπου, τό ἀληθινό ποτό καί τήν ἀληθινή τροφή μέ τό μόνο ἰκανό νά χορτάσει μιά τέτοια πείνα καί δίψα: τόν Ἰησοῦ Χριστό.

Ἄρχιμ. Ε. Τ.

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΣΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑ ΘΕΟΤΟΚΟ

Κείμενο - Μετάφραση τοῦ ἀειμνήστου Καθηγ. Ἀνδρέα Θεοδώρου
Ἐγκόλλιο σέ πολυτελή ἔκδοση, σχῆμα 10x14, σελ. 168.

Κυκλοφορεῖ ἀπό τήν Ἀποστολική μῆσεως τῆς Θεοτόκου Μπούρα (Λε-
Διακονία ἢ πολυτελής καί εὐχρηστική οὐκ ἔσται Ἄρκαδιος).
ἔκδοση, «Παρακλητικοί Κανόνες τῆς Οἱ Παρακλητικοί Κανόνες τῆς
Ἐπεραγίας Θεοτόκου», πού περι- Ἐπεραγίας Θεοτόκου εἶναι ἀκολου-
λαμβάνει τό πρωτότυπο κείμενο καί θίες παλαιότητες, πού ψάλλονται
νεοελληνική μετάφραση τοῦ πανεπι- πρὸς «ἴαση ψυχῶν καί σωμάτων», σέ
στημιακοῦ καθηγητῆ Ἀνδρέα Θεο- κάθε θλίψη, καθὼς μνημονεύονται
δώρου (1923-2004). Τό ἐξώφυλλο καί τά ὀνόματα ὑπὲρ τῶν ὁποίων τε-
κοσμεῖται μέ τήν ἐφέστια θαυμα- λεῖται ἢ ἀκολουθία... Διακρίνονται
τουργή εἰκόνα τῆς Παναγίας τῆς Με- σέ Μικρό καί Μεγάλο Παρακλητικό
γαλομάτας, ἐκ τῆς ἱερᾶς Μονῆς Κοι- Κανόνα...

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξις, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωσις, τηλ. 210.7272.388. Ἐπὶ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr